

даше, че всички работи на Императора идѣтъ на това: да ослаби Българскѣмъ откамъ народонаселеніе-то ѿ, на още и защото бѣше наздраво увѣренъ за тайно-то му рѣшително намѣреніе за да прѣвземе Българскѣ-тъ земѣ, распали ся отъ ядъ и стана да запази отечество-то си съ противудѣйствиуване на всички мѣрки, кои-то прѣдпримаше за това Цариградскій дворъ. Българскій царь испрати тайно отъ 12,000 душъ войскѣ за да върне плѣнены-ты Българи, кои-то Гърци-ти бѣхъ извели изъ Българскѣ. Въ това прѣдпріятіе той щяше да сполучи, ако да небѣхъ му прѣпятствували на това свято народно дѣло отъ Свѣта нѣкои голямци, подкупени отъ Гърцкы шпіоны; тѣмъ явихъ Телериково-то намѣреніе на Императора и той проводи 80,000 гърцы, та нападнахъ на проводены-ты Българи и ги избихъ.

Тогази Българскій царь усѣти, че има въ Свѣта си шпіоны, и, за да ги улови, той употрѣби хитрость: писа на Гърцкыа царь писмо, съ което му явява, че му было дотегнало веке да управлява такъвъ единъ непокоренъ народъ, та иска, както Сабинъ, да отиде въ Цариградъ за да живѣе въ двора му; нъ защото ужъ нѣмалъ въ свѣта си вѣренъ чловѣкъ, комуто да открье намѣреніе-то си, та да му отърве и отведе домочядіе-то въ Цариградъ; то ся моли Императору да му проводи нѣкои вѣрны мѣжје или ако ся намирать у Българско да му ги яви, та прѣзъ тѣхъ да може да избѣгне изъ свое-то намразено отечество. Гърцкый царь безъ да ся усѣмни отъ лукаво-то Телериково молително писмо, веднага му явява